

SVATYNĚ

Programovací partner: GK 62

Rodina Gaii (GK 19, 60, 61)

Fyziologie: epifýza (šiřinka)

Aminokyselina: isoleucin

STÍN 61 PSYCHÓZA

TLAK OTÁZKY „PROČ?“

Běžná definice psychózy by mohla znít: jakýkoli druh duševní poruchy či vyšínutí. Pokládá se za duševní chorobu pramenící z chemického fungování těla, spojenou se zmateným myšlením a falešnými představami. Charakteristickým znakem je, že si osoba takto postižená není vědoma svého postižení. Je mnoho stupňů psychóz, od těch nejlehčích až po akutní. Psychózy, které jsou viditelné, jsou akutnější formy, kdy člověk není schopen fungovat ve společnosti, aniž by sebe nebo ostatní ohrožoval. Stín 61 nám však ukáže, že psychóza, jež způsobuje ztrátu kontaktu s realitou, je na pozadí vědomí téměř každého člověka, včetně lidí, kteří prohlašují, že rozumějí podstatě této choroby. Jakkoli šokující může být toto tvrzení pro psychologickou komunitu nebo dokonce širokou veřejnost, psychóza je v podstatě běžný stav kolektivního vědomí lidstva dnešního světa.

Na úrovni Stínu 61 je skutečná podstata mysli skrytá. Tato skutečná podstata mysli je popsána – do té míry, nakolik je slovy vůbec popsatelná – v siddhi 61 Posvátnosti, kde je viděna coby prázdnota – či vyjádřeno ještě jasněji, jako nekonečný prostor. Nicméně, jak dnes víme, mysl je nemocná, a to z jednoho prostého důvodu – protože neustále hledá sama sebe. A právě úzká brána genového klíče 61 vpouští do lidského světa tu největší z otázek, otázku *proč?*. Tato otázka je ve skutečnosti anomálií vzniklou omezeností našeho běžného vnímání. A tato otázka stojí taktéž za směřováním, kterým se lidstvo vydalo v posledních tisíciletích a zvláště v posledních pár stoletích. Z našeho nejhlubšího nevědomí vytrvale vyvěrá obrovský tlak v lidském mozku, který nás nutí hledat na tuto otázku odpověď.

S touto otázkou zápolí obě mozkové hemisféry, ale obě jsou odsouzeny k neúspěchu. Pravá hemisféra hledá úlevu od tlaku v duchovním přístupu a levá v logice a vědě. Důvodem, proč nejsme schopni tomuto tlaku ulevit, je programovací partner tohoto genového klíče, GK 62 a jeho stín Intelekt. Tlak vycházející ze stínu 61 je neurologicky a chemicky směřován přímo do lidského intelektu, který jej promění na otázku. Slovo *proč* je na prvním místě mezi slovy a dalo vzniknout všem nejrůznějším lidským jazykům. Programovací partnerství GK 61 a GK 62 je velmi mystické spojení.

Dokud lidstvo neuskuteční kvantový skok vědomí (vyvolaný genovým klíčem 55), budeme stále žít ve stavu psychózy. Naše mysl nás bude neustále pohánět – vědomě či nevědomě – abychom hledali odpověď na tuto otázku, anebo se snažili najít způsob, jak ulevit tlaku, který je za ní. Tato otázka je v moderní době hnací silou evoluce lidstva, z čehož můžeme vidět, jak ušlechtilým cílům slouží. Přesto však s sebou nese velké dilema – brání nám v tom, abychom zažívali skutečnou realitu. A jak je typické pro všechny psychotické stavy, člověk sám si není této psychózy vědom. Dokonce i ti citliví jedinci, kteří se stanou vědomými a vidí nezvratnou sílu mysli vedoucí k sebedestrukci, jsou lapeni v síti tohoto dilematu. Toto dilema spočívá v tom, že není možné vyléčit psychózu, nacházíme-li se ve stavu psychózy. Dávné civilizace označovaly tento plášť zahalující naše vnímání jako *májá* – velká iluze.

Základem skutečné podstaty reality jsou frekvence a také celá kniha Genové klíče je o frekvencích. Jedině tak, že zvýšíme frekvence procházející naším osobním genetickým nastavením na dostatečnou úroveň, můžeme začít vnímat skutečnou realitu.

Jak řekl William Blake: „*Kdybychom vyčistili okna vnímání, všechno by se jevílo takové, jaké to je, tedy nekonečné.*“ Tento citát vystihuje posun vnímání, který se děje mezi GK 61 a GK 62 na úrovni frekvencí daru. Na nejvyšší možné frekvenci siddhi je realita skutečně zažívána v celé své nekonečné nádheře. Nicméně na frekvenci, ve které operuje naprostá většina lidstva, vítězí na plné čáře stín 61 a lidstvo je tak prostě obětí mentálního tlaku tohoto stínu. Abychom se oprostili od tohoto tlaku, jsme ochotni udělat cokoli a uvěřit čemukoli a komukoli. Právě proto je náboženství, které nám slibuje, že nás tohoto tlaku zbaví, jedním z nejužitečnějších podniků na naší planetě.

Problém náboženství není v jeho zakladatelích. Tito výjimeční jedinci, kteří dosáhli nejvyšších frekvencí, mluvili přímo z čisté reality. Ale stín 61 v sobě obsahuje jeden zásadní nedostatek, a sice zbožňování. V momentě, kdy zbožňujeme někoho jiného, stavíme sami sebe pod něj, na úroveň oběti. Tím se snižují a vážně narušují naše frekvence. Je tedy nutné rozlišovat mezi zbožňováním a zbožností. Zbožnost v sobě zahrnuje semínko rozpuštění individuality, kdežto zbožňování je založeno na oddělenosti mezi námi a naším Bohem.

Jediným možným způsobem, jak rozpustit tlak stínu 61, je udělat krok přímo do centra tlaku, a ne se ho snažit neustále zbavovat. Jenže tlak pocházející ze stínu 61 představuje pro lidský intelekt, jenž kolem sebe vybuďoval důmyslnou mentální konstrukci a nazval ji realitou, obrovskou hrozbu. Vstup přímo do samotného tlaku stínu 61 znamená pro intelekt tak mocný otřes, že pravděpodobně vyvolá stav akutní psychózy, ve kterém daný jedinec zakusí spirituální nebo mentální zhroucení či průlom, případně obojí. Aby mohl takový choulostivý otřes proběhnout bezpečně, musí člověk projít přirozenou přípravnou fází, během níž se postupně uvolňuje lpění lidského intelektu na jeho falešné realitě. Je to přesně ten proces, na který odkazuje dar 61 zvaný Inspirace.

Tlak stínu 61 je potravou vědecké mysli. Jenže vědecká mysl je ve své snaze najít uvolnění tlaku přímo předurčena k neúspěchu, protože otázka *proč* je jen rétorická a odpověď na ni neexistuje. Logika je způsob myšlení v uzavřeném kruhu (její podstatu nám objasňuje GK 63). A jelikož logika vždy skončí v mrtvém bodě, nemůže nám poskytnout odpověď na tuto nezákladnější otázku. Věda nemůže vlastně odpovědět ani na otázku *jak*, protože *jak* je jen odvozeninou *proč*. Ani to nejpokročilejší vědecké myšlení v kvantové fyzice už nedokáže nacházet odpovědi vycházející z logiky, a proto logika pokřívuje své vlastní zákony a vymýšlí si dimenze, jež nelze vidět ani dokázat. Dnes jsme svědky posledních zoufalých snah intelektu porozumět otázce, kterou nelze rozumem pochopit. Jak uvidíme, tuto otázku lze zodpovědět až tehdy, když splyne v jednotě s naším vědomím. Ovšem paradoxem je, že v tom momentu se otázka rozplyne a zmizí.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 61 – ROZČAROVÁNÍ

Rozčarování nastává, když se člověk odvrátí od mentálního tlaku stínu 61. Když v sobě potlačíme hledání pravé lidské podstaty, výsledkem je chování založené na napodobování a přizpůsobení. Rozčarování je vnitřní rezignace, která má kořeny v dětství. Znamená, že se schováváme před svou vlastní otázkou, protože nás děsí. Vnitřní otázka nám nahání strach, protože když se jí budeme zabývat, budeme muset rozbořit vše, co pocítujeme jako pohodlné. Budeme se muset vydat na cestu osobního hledání, které nás vyvede z bezpečí a pohodlí našeho současného stavu bytí. Vnitřní hledání je navíc nebezpečnou stezkou, po které může člověk kráčet pouze sám. Pokud má stín 61 podobu potlačené povahy, kráčejí tyto lidé většinou tradiční cestou – cestou vzdělání, víry či vědy. Přesto hluboko v jejich nitru tato otázka přetrvává a jejich pravým vnitřním stavem se stává rozčarování. Bez ohledu na to, jak moc se snaží a jakých úspěchů ve světě dosahují, zůstávají uvnitř nenaplnění a neklidní.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 61 – FANATISMUS

Reaktivní podoba je otázkou přicházející ze stínu 61 přímo posedlá. Tito lidé se vyhýbají těžké zkoušce daru 61 tak, že zamrznou a upnou se k pouze jedné jediné odpovědi na svoji vnitřní otázku. Nacházejí bezpečí a pohodlí v tom, že se ztotožní s nějakou strukturou, vůdcem, vyznáním nebo směrem. Zakryjí otázku rozumovou odpovědí a kolem ní si vybudují svoji realitu. Kvůli svému neústupnému lpění na této odpovědi se musí také vyrovnat s psychotickým dilematem plynoucím z jejich přesvědčení, že naši

„jedinou pravou odpověď“ na největší otázku existence“. Jejich objev z nich dělá fanatiky a obvykle se stávají nějakým druhem misionářů, kteří svůj objev dále zapáleně zvěstují světu. Pod povrchem každé reaktivní povahy se skrývá studna nejistoty, jež probublává ven v podobě hněvu. Tento hněv ji ještě více chrání před nutností zabývat se skutečnou otázkou uvnitř sebe.

DAR 61 INSPIRACE

BŮH JE TLAK

Inspirace nastává tehdy, když přestaneme uctívat Boha a stáváme se Bohem sami. Název Inspirace zní jako celkem běžné slovo, ale podstata tohoto daru má daleko k pohodlí. Inspirace označuje proces, který je velmi odlišný od našeho běžného chápání světa. Slovo *inspirace* pochází z prastarého indoevropského slova označujícího *dech* a je spojeno také s latinským *spiritus*, znamenajícím také *dech*. Proces inspirace je postupné vypouštění našeho vnitřního dechu tkanivem naší reality ven do světa. Navzdory svým nádherným tvořivým projevům ve světě v sobě inspirace obsahuje mohutný rozklad vnitřních realit, které byly vytvořeny naší myslí.

Inspirace nastává, když postavíme sami sebe přímo na palební čáru vnitřní otázky, která se nachází v každé lidské bytosti. V I-řingu se hexagram 61 nazývá *Vnitřní opravdovost* a jeho piktogram znázorňuje, co je ukryto hluboko v každém z nás. Cesta inspirace často začíná jako hledání odpovědi ve vnějším světě – v různých světónázorech, učeních či vědních oborech. Zpočátku přichází inspirace jen sporadicky v záblescích, v nichž na okamžik zahlédneme skutečnou esenci reality. Někdy se nám vnitřní pravda vyjeví na delší dobu. Takové mocné zážitky, otřásající našim dosavadním viděním světa, obvykle změni životní cestu daného jedince. Co odlišuje inspiraci od ostatních povznášejících prožitků, je, že inspirace nás promění už navždy. I krátký záblesk skutečné inspirace změni způsob, jakým naše vědomí operuje. Díky inspiraci jsme připravováni na ještě hlubší prožitky, které si zatím nedokážeme představit.

Cesta daru 61 je vskutku kreativní cestou, protože skutečná inspirace ničí některé aspekty naší vnitřní iluze a uvolňuje tak do našeho těla a života ohromné množství uvězněné energie. Taková energie zcela přirozeně hledá tvořivé vyjádření. Kreativita je nejdůležitějším darem pro vyvedení lidstva ven z kolektivní psychózy. Odemyká dřímající síly inspirace uvnitř každého z nás a vytahuje nás ze stavu oběti. Avšak inspirace a kreativita mají také své nástrahy. Pro nás lidi je to především trpělivost. Inspiraci nelze vynutit či naplánovat, ale přichází sama od sebe a zůstává, jak dlouho sama chce. Mezi těmito povznášejícími inspirativními stavy se můžeme cítit velmi sklíčeně či deprimovaně. Avšak na určité frekvenční úrovni dosáhneme stabilizovaného stavu, ve kterém nám dá inspirace dostatek energie si tento povznesený stav udržet. Znovu si zdůrazněme, že klíčem je jakákoli forma tvůrčího procesu.

Svou samotnou podstatou je dar Inspirace duchovního charakteru, protože slouží k tomu, aby rozpouštěl naše mentální konstrukce a otevíral a rozšiřoval naši schopnost milovat. S tímto darem spolupůsobí dar 62 Přesnost, jenž umožňuje vyjádřit bezeslovné prožitky inspirace jazykem, kterému mohou ostatní porozumět. Dar 62 zvaný Přesnost je mistrem toho, jak vyjádřit mysterium života s vysokou dávkou inteligence, krásy a jednoduchosti. Jedním z charakteristických znaků daru Inspirace v akci je originalita jeho vyjádření a zdánlivě nekonečný proud jeho působení ve světě. Hluboko uvnitř člověka dochází během takového procesu k něčemu výjimečnému – drží se reality a zároveň ví, že mu proklouzává mezi prsty. Mnoho lidí není schopno během této fáze všechno pustit a lpí na formách, které začali ve světě tvořit. Avšak ti, kteří jsou schopni vzdát se postupně všech definic své reality, se začínají dostávat do ještě jemnější sféry. Vstupují do proudu vědomí, ve kterém inspirace začíná rozpouštět jejich nižší mysl. V tomto bodě se nám může zdát, jako by v našem životě začala nabývat vrchu nějaká větší bytost. Nemusíme to vědět, ale blížíme se k bráně největšího tajemství lidstva – k bráně božství.

Jedním z nejsilnějších výroků týkajících se podstaty božství je mystický axiom: „Bůh je tlak.“ Tato věta přesně vystihuje výše popsany proces, díky němuž vystupuje na světlo tajemství ukryté uvnitř člověka. Jsme jako lisovací stroj. Hluboko uvnitř našeho těla bije v srdci každé molekuly naší DNA tlak mysteria bytí. Prostřednictvím své spřízněné skupiny kodonů, *Rodiny Gaii*, představuje GK 61 tajemství skrývající se v každé jednotce hmoty ve vesmíru. Je to tajemství Kristova vědomí, ta kvintesence vnitřního světla,

kteřá drží všechny věci pohromadě. A právě tvořivý evoluční proces toto vnitřní světlo postupně odhaluje. Díky *Rodině Gaii* můžeme vidět, jak je náš ekosystém – naše živá dýchající modrozelená planeta a všechny její rozmanité formy života – předurčen k odhalení své vnitřní pravdy o tom, že je jedním organismem. Tato skupina kodonů ukazuje, že evoluce je síla, která se dere ven z našeho nitra, a že k tomu, abychom odhalili její tajemství, stačí se jen podívat dovnitř.

SIDDHI 61 POSVÁTNOST

VSTUP DO NEPOZNATELNÉHO

Když dosáhneme siddhi 61, přiblížíme se velkému tajemství – tajemství samotného života. Inspirace proudící vyššími frekvencemi daru 61 je jako proud jisker velké proměny, jež se odehrává v každém člověku, který se přiblíží k vnitřní bráně. Jak jsme viděli, pro toho, kdo je skutečně inspirován, nejsou projevy inspirace důležité. Tyto projevy jsou prostě nesčetnými odstíny prožívání a jako takové se zdají být úžasné především pro ty, kteří sledují proces zvenčí. Avšak dříve či později dojde inspirace ke svému konci. Proces sám sebe vyčerpá tím, jak se zbavuje všech možných mytických identit obsažených v naší DNA. Jakmile vstoupíme do pole siddhi 61, nastane obrovské těhotné ticho a naše mentální aktivita okamžitě ustane. Zde sídlí vnitřní pravda. V západní mytologii je toto pole místem a nese nejrůznější názvy – *Archa úmluvy*, *Hrad Svatého grálu*, *Velesvatyně* nebo *Království nebeské*. Ve východním světě je běžně popisováno jako stav – nirvána, osvícení, samádhi apod.

Ve skutečnosti siddhi 61 není ani místo ani stav. Je to vnitřní prožitek posvátnosti – jednoty s Bohem. Uvnitř tohoto siddhi nastává úsvit skutečné reality. Tlak, který způsobuje lidstvu kolektivní psychózu, už není veden přímo do lidského mozku, ale je odmítnut a odkloněn přes solar plexus (který je sídlem systému mnohem pokročilejšího vědomí). Jakmile je z lidského mozku odstraněn tlak vědomí, otázka *proč* konečně mizí a spolu s ní všechny další otázky, jež jsou z ní odvozené, například *jak* a *kdo*. Nicméně tento tlak musí někudy vyjít ven. Tím místem je solar plexus. Prostřednictvím tohoto centra se dostává všude. Díky neustále vibrujícím vlnovým frekvencím, které ze solar plexu vycházejí, se vědomí šíří mimo tělo do všech koutů vesmíru. Člověk okamžitě sám sebe prociťuje současně jako absolutně prázdného, a přesto nekonečně plného.

Prožitek Posvátnosti je paradoxně prožitkem bez *proživatele*. A to je jedno z největších mysterií evoluce. Jakmile jednou nastane, už neskončí. Je nutné je odlišit od veškerých dalších mystických zážitků a vyšších vizionářských stavů. Takové stavy se objevují na vyšších úrovních daru 61. Lidská bytost, ve které se projeví siddhi 61, už není ničím jiným než lidskou schránkou manifestující čisté vesmírné vědomí. Stav Posvátnosti je základní přirozeností reality, a dokud v něm nespočineme, stále jen spíme. Těm z nás, kteří jsou svědky této realizace, se taková osoba jeví jako Bůh. Vyznačuje božství a velmi zvláštní nadpozemskou esenci, kterou lidé obvykle nazývají *svatostí*. Šíří frekvence nám tak blízké a zároveň tak mocné, že nám můžou připadat buď neodolatelní, nebo děsiví. Jsou to lidé, které z úrovně naší psychózy zbožňujeme a uctíváme. K naší škodě, protože smyslem přítomnosti takové bytosti mezi námi je, aby nám názorně ukázala, že každá lidská bytost v sobě nese vnitřní božství.

To jediné, co musíme udělat, abychom si uvědomili vlastní božství, je otevřít se tomu, kdo už v sobě tuto vnitřní pravdu odhalil. Bytost ve stavu siddhi 61 nezná rozdíl mezi jinými a sebou. Jelikož tento stav vědomí vždy existoval a bude existovat v každém aspektu vesmíru, nemůže nám taková osoba žádným způsobem pomoci dojít k realizaci. Slouží jednoduše jen jako zrcadlo našeho vlastního božství. Takže pobývat v přítomnosti siddhi 61, které se nachází v někom jiném, nám vůbec nic nezaručuje, ba naopak může vést v některých ohledech k ještě většímu zmatení. Je totiž potřeba, abychom si uvědomili, že spíme, a zrcadlo může toto hluboké pochopení výrazně podpořit. Ovšem pobývání v přítomnosti tohoto zrcadla vede často k tomu, že ho začneme uctívat, což zabrání naší vlastní realizaci. Proto například buddhisté říkají, že pokud na své cestě potkáš Buddhu, musíš ho zabít.

Siddhi 61 Posvátnost znamená žít život bez otázek. Jde prostě o to, že se sami staneme mysteriem toho, kdo jsme. Jen pokud konečně odezní všechny otázky, začne se probouzet skutečná pravda. Jestliže je nějaké siddhi, které odmítá všechna slova, popisy a odpovědi, pak je to siddhi 61. Život je mystérium. Osvícení

je mystérium. Vnitřní pravda je mystérium. Můžeme dělat, co chceme, abychom toto mystérium vyřešili, stejně se mu nikdy nepřiblížíme. Neexistuje žádný klíč, který bychom mohli použít k řešení této záhady, protože všechny klíče jsou jen chabými pokusy o její vyřešení. Musíme zkrátka dospět k uvědomění, že absolutně nic nevíme, a toto hluboké uvědomění může nastat pouze svým vlastním způsobem a ve svém vlastním čase.

Siddhi Posvátnost může lidstvo v současné fázi evoluce jen silně dráždit. Bude lepší, když na něj zapomeneme a soustředíme se na úroveň daru, kde se má naše mysl alespoň čeho chytit a na co se zaměřit. Jakmile se jednou definitivně vymaníme ze své psychózy, je jen otázkou času, kdy se dostaví také siddhi Posvátnost. Fyzické nosiče, které nyní obýváme, jsou velmi omezené, co se týče operačního systému vědomí, který je zaměřen především na rozvoj mysli. Proto musíme respektovat fázi evoluce, ve které se nyní nacházíme, a radovat se z toho, co nás čeká. Siddhi Posvátnost je v této fázi opravdu záležitostí štěstěny. A pokud nosič, ve kterém sedíte, náhodou zmutuje, potom si štěstěna vybrala právě vás!

Nicméně budoucnost nám chystá jiný příběh. Siddhi 61 se v nadcházejících několika staletích stane daleko běžnějším jevem, protože se lidstvo chystá učinit kvantový skok vědomí. Děti, které začnou přicházet na tuto planetu, ponosou toto siddhi ve svých genech. Budou jej vyznačovat z každého póru a šířit po celém světě. Budou živoucím ztělesněním mysteria života – životním potenciálem ve hmotě. Vráť na zem rovnováhu a svět se stane svědkem toho, že mysl zanechá svého úporného hledání konečné odpovědi. Sečteno a podtrženo, tou odpovědí jsme *my* sami.